

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/289/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812202136
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812202136.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v občianskoprávnej veci žalobcu: V. Č., N.. XX.X.XXXX, A. M. T., Š. XXX, zastúpeného JUDr. Martinou Gombosovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Moldavská cesta 21/A, proti žalovaným: 1/ V. W., N.. XX.X.XXXX a 2/ P. W., N.. XX.X.XXXX, obaja A. M. T., Š. XXX, obaja zastúpení JUDr. Miroslavom Katunským, advokátom so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, o uloženie povinnosti navrátenia veci do pôvodného stavu a o trpenie výkonu práva z vecného bremena, o predbežnom opatrení a o návrhu žalovaných na prerušenie konania, o odvolaní žalovaných proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava z 24. júna 2013 č. k. 8C 34/2012 - 132 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutom rozsahu, t.j. vo výroku o nariadení predbežného opatrenia a vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

odôvodnenie:

Predmetom konania vo veci samej je: 1/ uloženie povinnosti žalovanému ad 1/ (ďalej len „žalovaný“) na vlastné náklady spriechodniť kanalizačný vpust, žumpu a odpadovú rúru a tým navrátiť do pôvodného stavu časť kanalizačnej prípojky nachádzajúcej sa na parcele KNC 1936/23, zapísanej na LV č. XXXX, katastrálne územie Rožňava vo vlastníctve žalovaných (ďalej len „pozemok“) a 2/ v rámci výkonu práva vecného bremena uloženie povinnosti obom žalovaným žalobcovi umožniť vstup na pozemok za účelom vykonania údržby a opravy kanalizačnej prípojky v trvalom užívaní žalobcu jej priamym prepojením na verejnú kanalizáciu prehradením žumpy odpadovou rúrou. Dôvodom podania žaloby bola skutočnosť, že žalovaný žalobcovi neumožnil prístup ku kanalizačnému vpustu a žumpe za účelom jej prehradenia odpadovou rúrou, čím by sa dosiahlo vylúčenie žumpy z kanalizačného obvodu, žalovaný žumpu sám odkryl a zalial betónom, resp. inak poškodil časť kanalizačnej prípojky (odpadovej rúry) vedúcej od žumpy ďalej k revíznej šachte tak, že došlo k upchatiu kanalizačnej prípojky vedúcej od domu žalobcu k revíznej šachte a k znemožneniu odtoku odpadových vôd, ktoré zostávali stáť v prietochnej žumpe.

Z dôvodu, že žalovaný pokračuje v protiprávnom konaní tým, že 27.3.2013 zasypal žumpu ležiacu sčasti na jeho parcele, žalobca podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému na vlastné náklady odstrániť nasypaný bližšie neurčený (miešaný štrkovitý) materiál z predmetnej žumpy a žumpu riadne vyčistiť. Podľa žalobcu ide totiž o žumpu, ktorá sa právne nachádza v trvalom užívaní žalobcu a jeho manželky, nakoľko títo ju zákonne užívajú, právny titul jej užívania nebol žiadnym spôsobom zrušený, ani určený za neplatný, existoval už dávno pred uzavretím kúpnej zmluvy, na základe ktorej vlastníckmi daného pozemku sa stali žalovaní (ďalej len „kúpna zmluva“), pričom v kúpnej zmluve tento stav užívania žumpy bol len deklarovaný.

Konajúci okresný súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel. Mal za to, že žalobca osvedčil nárok, naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov navrhovaným predbežným opatrením, pričom preukázal aj vzťah navrhovaného predbežného opatrenia k predmetu konania vo veci samej.

Vychádzajúc jednak z údajov katastra, kde v časti „C tarchy“ na LV č. XXXX je zapísané „vecné bremeno spočívajúce vo vyhradení práva aj žalobcu vstúpiť na pozemok vo vlastníctve žalovaných, nakoľko sa tam nachádza kanalizačný vpust, ktorý je potrebné udržiavať a čistiť“ a jednak zo znenia samotnej kúpnej zmluvy mal za to, že na pozemku žalovaných sa nachádza žumpa v trvalom užívaní žalobcu a jeho manželky. Usúdil, že toto právo trvalého užívania sa odvíja od vlastníckeho práva žalobcu k nehnuteľnosti, ktorá je napojená na predmetnú žumpu. Zhodne so žalobcom preto mal za to, že dané právo existovalo ešte pred nadobudnutím vlastníckeho práva žalovaných a že dohodou o zriadení vecného bremena v kúpnej zmluve došlo len k zvýrazneniu oprávnenia medzi inými aj žalobcu užívať spornú žumpu.

Po zvážení toho, že žalovaný zasypaním žumpy znefunkčnil existujúcu kanalizáciu vychádzajúcu z nehnuteľnosti žalobcu, dospel k záveru, že žalobcovi je potrebné poskytnúť účinnú a rýchlu ochranu pred neoprávnenými zásahmi žalovaného do jeho vlastníckych a užívacích práv. Zistený skutkový stav právne posúdil podľa ustanovenia § 126 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že žalobca s úspechom sa môže domáhať toho, aby žalovaný ako rušiteľ sa zdržal presne opísaného konania alebo aby obnovil pôvodný stav, ktorý bol jeho zásahom porušený, pretože len jeho obnovenie zabezpečí plný výkon oprávnení vlastníka.

Po takomto právnom rozbere považoval za nesporné, že bez ohľadu na výsledok súdneho sporu o zrušenie vecného bremena (konanie sp. zn. 9C/81/2012) žalobca má aktívnu legitímáciu na ochranu svojho vlastníckeho práva, a to užívania kanalizácie vychádzajúcej z jeho rodinného domu ústiacej do žumpy, vrátane žumpy. S poukazom na § 127 ods. 3 Obč. zák. poznamenal, že aj bez zmluvne zriadeného vecného bremena žalobca by mal právo vykonávať údržbu a obhospodarovanie žumpy nachádzajúcej sa na pozemku žalovaných a za tým účelom by mal právo vstupu na ich pozemok za účelom údržby a čistenia žumpy.

Zdôraznil, že pri užívaní žumpy žalobca jednak nesmie porušovať ustanovenia zákona o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách (zákon č. 442/2002 Z. z.) a že k tomu ani nedochádza za podmienky, že odpadové vody zo spornej žumpy nie sú vypúšťané priamo do verejnej kanalizácie, ale zároveň ani nesmie zasahovať do vlastníckeho práva žalovaných tým, že by nečistil žumpu, ktorá by tak mohla znečistiť pozemok žalovaných. Naopak, žumpu v prípade jej používania je potrebné pravidelne čistiť zabezpečením vytiahnutia jej obsahu pomocou cisternového vozidla. Zdôraznil tiež, že zároveň ani žalovaní nemôžu svojvoľne ohroziť susedovu stavbu, a preto nemohli svojvoľne zasypať žumpu ako podzemnú stavbu a zároveň príslušenstvo nehnuteľnosti žalobcu, nakoľko slúži na zachytávanie odpadových vôd z jeho rodinného domu. Konštatoval, že za takýchto podmienok žalobca má možnosť prevádzkovať spornú žumpu, pričom žalovaní zároveň, a to aj bez ohľadu na existenciu zmluvného vecného bremena sú povinní žalobcovi umožniť údržbu a čistenie žumpy na základe vecného bremena určeného v § 127 ods. 3 Obč. zák. Bez bližšieho odôvodnenia konštatoval, že žalobca má právo mať zabezpečený odvod odpadových vôd zo svojej nehnuteľnosti jej napojením do existujúcej žumpy.

Z týchto dôvodov žalobcovi poskytol ochranu v podobe nariadenia predbežného opatrenia spočívajúceho vo vykonaní úkonov smerujúcich k odstráneniu materiálu, ktorý žalovaný nasypal do žumpy, pretože tým sa urýchlene odstráni žalovaným vytvorený protiprávny stav a žalobcovi bude umožnené opäť riadne užívať jeho dom bez zásahov do jeho vlastníckeho práva (§ 102 ods. 1 OSP). Konštatoval pritom, že nariadené predbežné opatrenie pre žalovaného nemá žiadne nepriaznivé následky.

Posúdil návrh žalovaných na prerušenie tohto súdneho konania sp. zn. 8C 34/2012 do právoplatného skončenia konania o zrušenie vecného bremena sp. zn. 9C 81/2012, a to z hľadiska oboch v tomto konaní uplatňovaných nárokov vyššie špecifikovaných ako ad 1/ a ad 2/. Usúdil, že v konaní o zrušenie vecného bremena 9C 81/2012 sa rieši dôležitá otázka majúca vplyv aj na rozhodovanie v tejto veci, avšak len ohľadom nároku na výkon práva z vecného bremena (nárok ad 2/). Preto vyhovel návrhu na prerušenie konania v tomto rozsahu. Návrh na prerušenie konania o nároku na uvedenie kanalizačnej prípojky do pôvodného stavu (nárok ad 1/) zamietol s odôvodnením, že konanie o tomto nároku ani nesúvisí s vecným bremenom riešenom v konaní 9C 81/2012, pričom ani v danom konaní sa nerieši otázka ochrany vlastníckeho práva o navrátení kanalizačnej prípojky do pôvodného stavu.

Proti tomuto uzneseniu, okrem výroku, ktorým bolo prerušené konanie, žalovaní (ďalej aj len „odvolatelia“) včas podali odvolanie. Povinnosť uloženú napadnutým predbežným opatrením považujú za samostatný, ďalší nárok žalobcu a majú za to, že súd prvého stupňa v tomto rozsahu predbežným opatrením nastolil konečné riešenie, aké však možno nastoliť len konečným rozhodnutím vo veci. S odvolaním sa na to, že inštitút predbežného opatrenia slúži na zabezpečenie ochrany tzv. ohrozeného práva, nie však už práva porušeného, majú za to, že pokiaľ žalobca tvrdí porušenie jeho práv, na ich ochranu už nemôže byť použitý inštitút tzv. dočasnej ochrany práv formou predbežného opatrenia.

Namietajú, že nariadené predbežné opatrenie zasahuje do ich vlastníckeho práva a zároveň priamo ohrozuje predmet ich vlastníctva. Upozorňujú na to, že žalobca nepredložil príslušnými orgánmi požadované doklady o nakladaní s odpadovými vodami zo žumpy a ani nepreukázal vodotesnosť žumpy, preto daná žumpa ani fakticky ani právne nie je v súlade s právnymi predpismi. Svoju obavu z reálneho poškodzovania ich majetku vidia ako dôvodnú, keďže priesaky z netesnej žumpy budú znečisťovať životné prostredie a znehodnocovať pozemok v ich vlastníctve. Objednávky z 5.3., 13.3. a 27.3.2013, ako i doklady o úhrade príslušných faktúr predkladajú s cieľom preukázať, že žalobca dlhodobo na úkor a náklady žalovaných neplnil svoje povinnosti spojené s domnelým vecným bremenom a nevykonával bežnú údržbu, opravu a najmä čistenie kanalizačného vpustu. Týmto nekonaním narušujúcim susedské vzťahy, žalovaným brániacim využívať ich vlastnícke práva a priamo ohrozujúcim predmet ich vlastníctva, spôsobil, že žalovaní v snahe predísť prípadným škodám boli nútení zabezpečovať čistenie výkalov a odpadových vôd pritekajúcich z domu žalobcu na ich vlastné náklady. Výkonom povinností uložených v predbežnom opatrení pritom budú nútení vynakladať ďalšie, nie zanedbateľné finančné prostriedky na uspokojovanie takých potrieb žalobcu, ktoré žalobca je povinný zabezpečiť si sám na vlastné náklady, pričom ide o potreby, ktoré mu vecné bremeno ani neumožňuje zabezpečiť.

Ďalej súdu vytkajú, že z odôvodnenia jeho rozhodnutia sa nedozvedajú ako súd vyriešil otázku vlastníctva žumpy, nie je im známe ako dospel k záveru, že žumpa tvorí príslušenstvo domu žalobcu. Podľa odvolateľov dostupné listinné dôkazy svedčia o vlastníctve žalovaných k žumpe ako súčasť ich pozemku. Skutkový a právny záver súdu prvého stupňa v otázke vlastníctva žumpy preto považujú za neodôvodnený, nepreskúmateľný a v konečnom dôsledku aj za mylný, v dôsledku čoho následne došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a k vydaniu vecne nesprávneho uznesenia. Argumentujú, že zasypaním nezákonne používanej žumpy len nakladali so svojou vlastnou vecou, a to plne v medziach zákona (§ 123 Obč. zák.) a za účelom dosiahnutia právneho stavu. Za mylné, nepodložené a nepostačujúce považujú aj holé a právne nezodôvodnené konštatovanie, že žalobca má právo svoju nehnuteľnosť mať napojenú do existujúcej žumpy, a takto mať zabezpečený odvod odpadových vôd. Pre odvolateľov ostáva nezodpovedanou otázkou, na akom zákonom či zmluvnom práve prvostupňový súd založil oprávnenie žalobcu užívať žumpu žalovaných a na druhej strane povinnosť žalovaných túto žumpu vyčistiť.

Zo všetkých týchto dôvodov navrhujú, aby odvolací súd zmenil uznesenie o nariadení predbežného opatrenia tak, že návrh na jeho nariadenie zamietne.

V rozsahu, v akom súd prvého stupňa zamietol návrh žalovaných na prerušenie konania odvolatelia navrhujú, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že ich návrhu na prerušenie konania vyhovie aj v tomto rozsahu. Považujú za nelogické a nesprávne, že súd prvého stupňa hodlá naďalej konať o uložení nejakej, od výkonu práv z vecného bremena odvodzovanej povinnosti žalovaným, pričom zároveň prerušil konanie o samotný výkon práv z vecného bremena. Tvrdia, že žalobcovi iný právny titul ani neprislúcha. Podľa odvolateľov odôvodneniu napadnutého uznesenia chýba preto akákoľvek presvedčivosť, skutkový aj právny základ pre prijatie daného rozhodnutia.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil. Poukazuje na to, že dôvodom podania žaloby vo veci samej bolo práve predchádzajúce protiprávne konanie žalovaného spočívajúce v neoprávnených zásahoch do kanalizačnej prípojky žalobcu (zasypanie a zabetónovanie časti odpadovej rúry), pričom tento bez vyčkania právoplatnosti rozhodnutia v prebiehajúcich sporoch so žalobcom činí ďalšie zásahy do majetku v užívaní žalobcu. Tieto však stále majú jeden a ten istý dôsledok, a to sťaženie, resp. úplné znemožnenie odvádzania odpadových vôd z domu žalobcu. V prípade predbežného opatrenia preto ide o konanie (medzi tými istými účastníkmi) týkajúce sa toho istého nároku.

Pokiaľ ide o nepreukázanú vodotesnosť žumpy poukazuje jednak na to, že v zmysle platných právnych predpisov nie je povinný domácnosť mať napojenú na verejnú kanalizáciu a tiež na to, že ako trvalému užívateľovi predmetnej žumpy mu nebola uložená žiadna sankcia týkajúca sa jej nedostatkov, resp. jej užívania v rozpore s právnymi predpismi. Jediná sankcia, ktorá mu hrozila, bola sankcia za vypúšťanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie, ktorú činnosť však už od januára 2012 nevykonáva. Od prehradenia odpadovej rúry vedúcej zo žumpy k revíznej šachte spornú žumpu vždy dával riadne a včas vyťahovať, čo preukazuje objednávkami na vývoz obsahu žumpy za dlhšie časové obdobie odôvodňujúce aj periodicitu potreby vyťahovania žumpy. V tomto smere poukazuje na účelovosť konania žalovaných, objednávky a faktúry ktorých svedčia o tom, že za obdobie posledného mesiaca pred neoprávneným zasypaním žumpy túto dali vyťahovať v priebehu troch týždňov (od 5.3. do 27.3.2013) až trikrát, keď v priebehu takmer jedného roka pred žalovanými objednanými vyťahovaniami žumpy, žumpu postačovalo vyťahovať približne raz za viac ako jeden mesiac. Spochybňuje, či vyťahovanie žumpy bolo vykonané odôvodnene a aký objem odpadových vôd bol vytiahnutý.

Pokiaľ odvolatelia namietajú, že súd prvého stupňa sa nezaoberal otázkou vlastníctva žumpy, žalobca pripomína, že so zreteľom na charakter inštitútu predbežného opatrenia pre súd bolo rozhodujúce a zároveň postačujúce zistenie, že žalobca ešte z čias pred nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaných k pozemku, má v trvalom užívaní žumpu nachádzajúcu sa na pozemku žalovaných, pričom v kúpnej zmluve aj žalovaní deklarovali toto užívacie právo žalobcu. Ide o právo spojené s vlastníckym právom k nehnuteľnosti, ktorá je napojená na danú žumpu.

Čo sa týka námietok žalovaných voči zamietnutiu návrhu na prerušenie konania v rozsahu nároku na navrátenie časti kanalizačnej prípojky do pôvodného stavu, zdôrazňuje, že on tento nárok neodvodzuje od vecného bremena, zrušenia, event. vyslovenia neplatnosti dohody o zriadení ktorého sa týka súvisiace konanie. Tvrdí, že samotné užívanie žumpy žiadnym spôsobom nebolo viazané na vecné bremeno, keďže ju trvale užíval už dlhšiu dobu pred jeho zriadením. Samotnou dohodou o zriadení vecného bremena toto trvalé užívanie bolo len deklarované. Účelom zriadenia vecného bremena pritom bolo len umožnenie čistenia a údržby žumpy a príľahlej kanalizačnej prípojky, nie však zriadenie užívacieho práva k žumpe.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po zistení, že odvolanie žalovaných je podané včas a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 202 OSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) pristúpil k vecnému preskúmaniu uznesenia v napadnutom rozsahu, v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne, a preto ho potvrdil (§ 219 OSP).

Súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenie § 102 ods. 1 OSP o predbežnom opatrení, správne vymenoval podmienky vyhovenia návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, vo veci správne rozhodol a svoje rozhodnutie správne, náležite a dostatočne odôvodnil.

Predmetom konania ad 1/ je navrátenie veci do pôvodného stavu, preto navrhované predbežné opatrenie zrejme nemá plniť funkciu zabezpečenia prípadného výkonu rozhodnutia, ale má upraviť pomery účastníkov do času, kým sa právoplatne rozhodne, či žalovaní sú alebo nie sú povinní uviesť žalobcom vymenované časti kanalizačnej prípojky (vpust, žumpu a odpadovú rúru) do pôvodného stavu, t. j. do stavu pred novembra 2011, resp. v akom rozsahu, a žumpu vyčistiť.

Listinami dostupnými v spise žalobca preukázal, že je vlastníkom domovej nehnuteľnosti, a preto v zmysle zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách (ďalej len „zákon“) je vlastníkom i kanalizačnej prípojky, ktorej súčasťou je i sporná žumpa. Kanalizačná prípojka je totiž tým úsekom potrubia (kanalizácie), ktorým sa odpadové vody odvádzajú z pozemku alebo miesta vyústenia vnútorných kanalizačných rozvodov objektu alebo stavby až po zaústenie kanalizačnej prípojky do verejnej kanalizácie (§ 4 ods. 2 zákona). Žalobca sa ochrany teda domáha ako vlastníka, čím osvedčil danosť svojho práva. Danosť jeho práva na trvalé užívanie spornej žumpy nepriamo je konštatovaná aj v kúpnej zmluve, v časti, ktorou bolo zriadené vecné bremeno (aj) v prospech žalobcu spočívajúce v práve vstupu na pozemok žalovaných. Z tejto zmluvy, z jej článku V., totiž vyplýva, že (aj) žalobca má právo trvalého užívania kanalizačného vpustu, má právo (i povinnosť) bežnej údržby, opravy a čistenia predmetnej kanalizácie i záväzok znášať všetky náklady spojené s jej prevádzkou

a údržbou. Tomuto právu potom zodpovedá povinnosť žalovaných (aj) žalobcovi umožniť vstup na ich pozemok v prípade potreby bežnej údržby, opravy a čistenia kanalizácie. Pod pojmom kanalizácia pritom je potrebné rozumieť prevádzkovo samostatný súbor objektov na odvádzanie odpadových vôd umožňujúcich neškodný príjem, odvádzanie a spravidla aj čistenie odpadových vôd. Keďže v spornom súbore je umiestnená aj žumpa, oprávnenia žalobcu preto sú osvedčené aj k danej žumpe. Preto je potrebné súhlasiť s vysloveným právnym názorom súdu prvého stupňa, že žalobca svoje právo trvalého užívania žumpy osvedčil bez ohľadu na existenciu sporného vecného bremena. Žalobca pritom nesporne osvedčil aj naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov nariadením navrhovaného predbežného opatrenia, keďže žalovaný urobil taký zásah do jeho vlastníckeho práva a do jeho deklarovaneho práva užívať kanalizačnú prípojku, ktorým priamo ohrozuje nehnuteľnosť žalobcu hrozbou kanalizačnej havárie. Pritom predmetom konania vo veci samej bude otázka, či žalovaný na takéto konanie bol alebo nebol oprávnený, a teda otázka, či žalobcovi skutočne patrí právo trvalého užívania tej časti kanalizačnej prípojky, ktorá sa nachádza na pozemku žalovaných a zároveň či žalovaní sú povinní trpieť výkon tohto práva.

So zreteľom na to, že v zmysle zákona žalobca ako vlastník nehnuteľnosti je vlastníkom aj kanalizačnej prípojky nachádzajúcej sa na pozemku žalovaných, skutočne osvedčil zásah do svojho vlastníckeho práva, pričom kúpnu zmluvou a výpisom z LV č. XXXX osvedčil aj neoprávnenosť tohto zásahu, keďže právo trvalého užívania spornej časti kanalizácie svedčí žalobcovi.

Pokiaľ ide o vecnú súvislosť medzi predmetom konania vo veci samej a medzi návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, odvolací súd považuje za potrebné upriamiť pozornosť odvolateľov na ten ich omyl, že pokiaľ ide o spriechodnenie spornej časti kanalizačnej prípojky, tento nárok žalobca nevyvodzuje z práv z vecného bremena, ale v tomto rozsahu sa domáha ochrany svojho vlastníckeho práva ku kanalizačnej prípojke, do ktorého práva nesporne zasiahol žalovaný. V prípade predbežného opatrenia rovnako ide o ochranu toho istého vlastníckeho práva žalobcu, do ktorého žalovaný stále zasahuje, teda je daná súvislosť medzi konaním vo veci samej a medzi konaním o nariadenie predbežného opatrenia.

Pokiaľ žalovaní namietajú, že nariadením predbežného opatrenia sa naplňa ich reálna obava z ohrozenia životného prostredia i z poškodzovania ich majetku priesakmi zo žumpy, o ktorej vodotesnosti žalobca nepredložil žiadne dôkazy, odvolací súd poukazuje na to, že žalobca ako navrhovateľ predbežného opatrenia dostatočne osvedčil, že obsah ním použíwanej žumpy dával vyťahovať pravidelne, v približne rovnakých intervaloch. Nepreukázali sa teda tvrdenia odvolateľov o zanedbávaní týchto jeho povinností. Naopak, po zohľadnení frekvencie čistenia žumpy prostredníctvom cisternového vozidla žalobcom (cca obdobie jedného roka s periodicitou dlhšou ako jeden mesiac) a žalovanými (iba posledné cca 3 týždne pred zasypaním žumpy s periodicitou každých 6-7 dní), odvolací súd sa prikláňa k názoru žalobcu, že konanie žalovaných v období posledného približne mesiaca pred zasypaním žumpy javí známky účelovosti. Tiež ale poznamenáva, že žalobca ako navrhovateľ predbežného opatrenia si musí byť vedomý svojej povinnosti nahradiť ujmy tomu, komu predbežným opatrením prípadne vzniknú.

Sú preto splnené podmienky pre nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia, pri ktorých stačí, ak tvrdené právo i jeho ohrozenie sú aspoň osvedčené, nemusia byť preukázané. Preto pokiaľ súd prvého stupňa za daného skutkového stavu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel, odvolací súd zo skôr uvedených dôvodov potvrdil jeho rozhodnutie ako vecne správne (§ 219 OSP).

Keďže v zmysle vyššie uvedeného výkladu a pritom zároveň vychádzajúc aj zo samotných vyjadrení žalobcu, nárok žalobcu na navrátenie časti kanalizačnej prípojky do pôvodného stavu nie je odvodzovaný od práv z vecného bremena, ako sa odvolatelia mylne domnievajú, niet dôvodu na prerušenie konania o tomto nároku do právoplatného skončenia konania o zrušení vecného bremena, event. o vyslovenie neplatnosti dohody o jeho zriadení. V danom konaní 9C 81/2012, ktoré dosiaľ nie je právoplatne skončené, sa nerieši ani otázka vlastníckeho práva k spornej časti kanalizačnej prípojky. Medzi týmito dvoma konaniami teda niet spojitosti, preto odvolací súd potvrdil vecne správne rozhodnutie súdu prvého stupňa (§ 219 OSP) aj pokiaľ v tomto rozsahu zamietol návrh na prerušenie konania.

Výsledok hlasovania senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.